

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 16. — Ἐν τῇ ἐξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος. —

ΟΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ ὅσοι ἀπεδή-
μυσαν ἐκεῖθεν παρακαλοῦνται ὅπου εὐρίσκονται νὰ μᾶς
στείλωσι τὴν νέαν διεύθυνσίν των πρὸς ἐξακολούθησιν
τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΜΑΓΚΟΑΠΕΡΓΙΑ.

Προχθές τὸ ἥμισυ ἴσως δημόσιον ἐνόμισεν ὅτι τὸ
Μὴ Χάνεσαι δὲν ἐξεδόθη τὴν τακτικὴν του ἡμέραν,
διότι αἱ καλλικέλαδοι Μάγκαι δὲν τὸ ἐκελάδουν εἰς τὰς
ὁδοὺς μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων. Αἷτιοι ἐννοεῖται
δὲν εἴμεθα ἡμεῖς, ἀλλ' αὐταὶ πάλιν αἱ μάγκαι, αἷτινες
ἐκθύρξαν ἀπεργίαν καθ' ἡμῶν. Καὶ οὔτε πάλιν αἱ μάγ-
και, ἀλλ' οἱ λεγόμενοι ἀρχηγοὶ αὐτῶν, οἱ ἐργολάβοι τῶν
μαγκῶν, τρεῖς ἢ τέσσαρες τὸν ἀριθμόν.

Οἱ ἐργολάβοι αὐτοὶ εἰδὸς τι κυβερνήσεως τῶν
μαγκῶν. Καὶ πότε εἶναι χωρισμένοι εἰς δύο ἢ τρεῖς κομ-
ματάρχας, ἐκάστου ἔχοντος τοὺς ἰδικούς του, ἐκάστου
διαθέτοντος μικρὰν ἢ μεγάλην πλειοψηφίαν, μικρὰν ἢ με-
γάλην μειοψηφίαν. Ἐνίοτε εἶναι ἡνωμένοι, ὡς τώρα, καὶ
τότε ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην οἰκουμένην κυβέρνησιν.
Αὐτὸ ἄλλοτε δὲν ὑπῆρχεν. Ὅτε τὸ πρῶτον ἡ *Ἐφημερίς*
διὰ τῶν κυρίων Κορομηλᾶ καὶ τοῦ Μιχαὴλ Λάμπρου εἰσή-
γαγε τὴν εἰς τὰς ὁδοὺς πώλησιν, ἐκάστος μικρὸς πωλητῆς
ἤτο ἀνεξάρτητος, ἐλάμβανε τὰ φύλλα κατ'εὐθεῖαν ἐκ τοῦ
Γραφείου καὶ εἶχεν ὅλον τὸ κέρδος ἰδικόν του. Βαθμηδὸν
ὁμως ἐσχηματίσθησαν αἱ λεγόμεναι ἐργολαβίαι. Οἱ ἐξυ-
πνότεροι καὶ οἱ ὀκνηρότεροι μεταξὺ τῶν μαγκῶν ἐσκέφθη-
σαν ὅτι ἂν ἀπαλλάξουν τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων ἀπὸ
τὸν πονοκέφαλον νὰ ἔχουν ἀνοικτὸν λ]σμόν μὲ πενήντα
μάγκας, ἐνῶ εἶναι δυνατόν νὰ ἔχουν ἓνα ἀρχιμάγκαν
καὶ αὐτὸς παραλαμβάνων ὅλα τὰ φύλλα νὰ τὰ διανεμῇ
εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν παῖδας· νὰ παραλαμβάνῃ ἔπειτα τὰς
εἰσπράξεις καὶ νὰ τὰς μεταβιβάξῃ εἰς τὰ Γραφεῖα· αὐτὰ
δὲ ὅλα νὰ τὰ πρᾶττῃ διὰ τῆς ἀμοιβῆς ἐνός ἢ ἡμίσεως

λεπτοῦ καθ' ἕκαστον φύλλον τὸ ὁποῖον ν' ἀφαιρῆται ἐκ
τοῦ κέρδους τῶν μαγκῶν, συνάμα δὲ καὶ νὰ πωλῇ καὶ ὁ
ἴδιος φύλλα, ὥστε νὰ μὴ χάνῃ καὶ αὐτὸ τὸ κέρδος, ἡ
δουλειὰ δὲν θὰ πηγαίῃ κακὰ.

Οὕτω συνέστησαν αἱ λεγόμεναι ἐργολαβίαι τῶν μαγκῶν
πότε διηρημέναι, ὡς εἶπομεν, εἰς δύο καὶ τρία στρατό-
πεδα, πότε συμπηγνύμεναι εἰς μίαν μεγάλην μακεδони-
κὴν φάλαγγα. Ἡ δουλειὰ διὰ τοὺς ἐργολάβους δὲν πῆ-
γε διόλου κακὰ. Βαθμηδὸν αἱ ἐφημερίδες ἐπολλαπλα-
σιάζοντο· ἡ κυκλοφορία ἤϋξανε· τὰ κέρδη των ἐπερίσ-
σευον. Διὰ τοῦ ξύλου ἐπεβάλλιντο εἰς τὰ μικρά· κἀνείς ἐξ
αὐτῶν δὲν ἐτόλμα νὰ τοὺς σκάσῃ κατόνι, νὰ τοὺς φάγῃ
δηλ. χρήματα· ἐγένοντο αὐτοὶ κύριοι· συνέστησαν γρα-
φεῖα· ἠδύνατο ὅλον τὸ ἡμερονύκτιον νὰ διασκεδάζουν·
καὶ μίαν μόνην ὥραν νὰ ἐργάζωνται· ἐνίοτε ἀνελάμβα-
νον καὶ ἄλλας ἐργασίας· ἦνοιγον ζυθοπωλεῖα· ἴσως ἔ-
καμνον καὶ τὸν τοκογλύφον. Ἐνῶ αἱ μικραὶ μάγκαι ἐδέ-
ροντο εἰς τὸ ψῦχος, εἰς τὴν λάσπην, εἰς τὸν καύσωνα,
ἐξελαργγίζοντο, ἔτρεχον ἀνυπόδητοι, ξεσχισμένοι, διὰ
νὰ τρέψωσι τοὺς τρεῖς ἢ τέσσαρας κηφήνας.

Ὅταν εἶδον οἱ ἀρχικηφῆνες αὐτοὶ ὅτι ἐκέρδαιναν τε-
τρακοσίας καὶ πλέον δραχμὰς κατα μῆνα ἕκαστος, εἶπον
διατί νὰ μὴ κερδαίνωμεν καὶ ἐξακοσίας; Τὸ **Μὴ Χάνεσαι**
τὸ ἀγοράζομεν πρὸς ἐξήμισιν λεπτά· κερδαίνωμεν ἐν ἡμεῖς
λεπτὸν καὶ διώμιση τὰ παιδιὰ. Διατί νὰ μὴν κερδαίνω-
μεν εἰς τὸ ἐξῆς δύο ἡμεῖς; Ἄν δεχθῇ τὸ **Μὴ Χάνε-
σαι**, θὰ δεχθῇ καὶ ὁ **Ραμπινγᾶς**, θὰ δεχθῇ καὶ ὁ **Αἰὼν**,
καὶ θὰ καταντήσωμεν καὶ εἰς τῆς πεντάρικες
ἐφημερίδες καὶ θὰ ἔχωμεν ἓνα διπλασιασμόν τῶν πόρων
μας.

Δὲν ξεύρομεν διὰ τίνα λόγον ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐφ' ἡμᾶς
πρώτους· καὶ ἦλθεν καὶ μᾶς ἐπρότεινεν ἐν μέλος τῆς Οἰ-
κουμένης νὰ τοὺς τὸ δίδωμεν εἰς τὸ ἐξῆς τὸ **Μὴ Χά-
κουμένης** πρὸς 5 3)4 τοῦ λεπτοῦ. Βλέπετε ὅτι γνωρίζουν
ρεσαι πρὸς 5 3)4 τοῦ λεπτοῦ. Βλέπετε ὅτι γνωρίζουν
καὶ τὰ κλάσματα, εἶναι κάτοχοι καὶ τοῦ διαφορικοῦ ἀ-
κόμα ὑπολογισμοῦ. Εἶναι τρόφιμοι τοῦ κ. Παρασκευαί-
δου. 4 καὶ 1)4 νὰ παίρνουν αὐτοὶ ἐκ τῆς δεκάρας, εἰ-
σόδημα καθαρὸν, ἐκ δὲ τῶν ὑπολειπομένων 5 3)4 νὰ

πληρόνωμεν ἡμεῖς χάριν, στοιχειοθέτας, τυπογράφους, διανομείς, ἐνοίκιον Γραφείου, σύνταξιν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ συγχρόνως νὰ ζῶμεν, ἐνῷ οἱ κύριοί μας, οἱ ἰδιοκτῆ-
ταί μας, οἱ κεφαλαιοῦχοί μας, οἱ καταστηματάρχαι μας —**οἱ μάγκες**— θὰ λαμβάνουν καθαρὸν κέρδος **πεντη-
τα τοῖς ἑκατὸν**, ἐξ ὧν μόνον ἔξοδον θὰ ἔχουν ὀλί-
γην σκόνην εἰς τὴν πτέρναν των.

Ἴδου τώρα καὶ τί λαμβάνουν οἱ ἐφημεριδοπῶλαι ἐν Εὐ-
ρώπῃ :

Ἐν Παρισίοις—τὰ κιόσκια—ἐν ἑκατοστὸν τοῦ φράγ-
κου, ἥτοι ἐν λεπτόν.

Ἐν Βιέννῃ—τὰ καπνοπωλεῖα—ἐπίσης ἐν ἑκατοστὸν,
ἥτοι ἐν λεπτόν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ,—οἱ ἐφημεριδοπῶλαι—10-12 τοῖς ἑκα-
τόν, ὅπερ καταντᾷ ἐπὶ ἐν λεπτόν.

Ἐδῶ λοιπὸν δὲν μᾶς φθάνουν ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ ὅποια
δὲν ἐπιτρέπουν ἀκόμη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν νὰ ζήσῃ
ἀνέτως, ἔπρεπε συνάμα ὡς ἐργάται μεταλλείων νὰ ἐκ-
μεταλλευώμεθα τὸσον βλακωδῶς ἀπὸ τοὺς ἀρχιμάγκας.

Πρὸς μεγάλην ζημίαν μας ἐτολήσαμεν τὸ πραξικόπη-
μα· ν' ἀφαιρέσωμεν τὴν πώλησιν ἀπὸ τοὺς μάγκας—καὶ
νὰ ἀναθεώμεν εἰς τοὺς κυρίους καπνοπώλας Ἀθηνῶν καὶ
Πειραιῶς, νὰ δίδωμεν δὲ μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς μάγκας
οἵτινες ἀγοράζουν τὸ φύλλον μας εἰς λογικὴν τιμὴν.

Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εὐρομεν τοὺς κυρίους
καπνοπώλας προθυμοτάτους ὅπως ἀναλάβωσι τὴν πώ-
λησιν, ἥτις ἐὰν γενικευθῇ δύναται σχεδὸν νὰ ἀναγεννήσῃ
τὸν τύπον. Οἱ ἡμίσεις ἐξ αὐτῶν σχεδὸν ἀπέκρουσαν πᾶ-
σαν ἀμοιβὴν ἐκ τῆς πωλήσεως, τοῦθ' ὕπερ ὅμως, ἐὰν τὸ
μέτρον γενικευθῇ, δὲν εἶνε δίκαιον. Εὐχαριστοῦμεν θερ-
μῶς ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς κυρίους καπνοπώλας, οὓς
εὐρομεν τὸσον εὐγενεῖς καὶ τὸσον προθύμους νὰ ἔλθωσιν
εἰς ὑποστήριξιν τῆς δημοσιογραφίας, ἥτις ἐργάζεται καὶ
πονεῖ καὶ μοχθεῖ ὑπὲρ τοῦ τόπου.

Τώρα δὲ περιττὸν νὰ παρακαλέσωμεν πάντας τοὺς ἀγα-
πῶντας τὸ **Μὴ Χάνεσαι** νὰ μὴν ὑποστηρίζουν τὴν
μαγκοαπεργίαν αὐτὴν, βαρυνόμενοι ν' ἀγοράζουν τὸ
φύλλον μας ἐκ τῶν καπνοπωλεῶν, ἀλλὰ νὰ πατάξωσι
τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτὴν συνεθίζοντες τὸν ἐξ ἀνάγκης
τοῦτον νεωτερισμὸν.

Η ΔΙΕΓΘΥΝΣΙΣ

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ἄκρον ἄωτον ληστρικῆς ἀπαγωγῆς :

— Νὰ ἀπαχθῇ ὁ Βασιλεὺς, ὡς λύτρα δὲ ὁ ἀρχιλη-
στὴς ν' ἀπαιτῇ μόνον τὸν διορισμὸν του ὡς προθυπουργοῦ.

Ὁ κ Κουμουνοῦρος θὰ εὕρισκε τὴν ἀπαίτησιν αὐτὴν
πολλὰ φυσικὴν καὶ οἰκονομικὴν συνάμα.

Ὁ Μενέλαος Νεγροπόντης μανθάνων ἐν Βιέννῃ τὴν
φήμην τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ Τσιγγροῦ ὑπὸ Λελοῦδα καὶ
ὕψων τὰς χεῖρας ὡς ἐξαπτέρυγα :

— Τί τόπος, βρὲ ἀδελφε, εἶναι αὐτός ! Ὅλοι εἶναι
ληστὰι ! Θὰ μᾶς ξεγυμνώσουν ! Μάλιστα, nous autres
Chiens (ἡμᾶς τοὺς Χιώτας) . . .

Ἄλλη ἐπιφώνησις ἅμα τῇ εἰδήσει τῆς ἀπαγωγῆς :

— Μωρὲ τί λουλοῦδι θάπανε ὁ Λελοῦδας !

Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἀπονεμηθέντων παρασῆμων

ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

(Ἰδ. ἀριθ. 319)

Οἱ ἐν Κόθων ἐξόριστοι.—Μάχη.

— Λόγγη !

Ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ Χρυσοδέργη ἐξελθόντος τότε τῆς
κρύπτης του.

Ἦ ἐπὶ τοῦ χαρακώματος κυμαινομένη ἄνευ στέμματος
σημαία τῶν ἐπαναστατῶν κατέπεσε καὶ ἀνεφάνησαν τὰ
ὅπλα αὐτῶν ἀνεστραμένα.

Παρεδίδοντο.

Διακόσιοι ἄνδρες περιεκύκλωσαν τὸν Λεωτσάκο.

Διακόσιαις κἀννες, διακόσιαι λόγγαι, ἦσαν προτεταμέ-
ναι κατ' αὐτοῦ.

Τοῦ ἀνδρὸς τὸ βλέμμα εἶχε πτήξει.

Περιεπλάνησεν αὐτὸ εἰς τοὺς περίξ στρατιώτας, ὑπέ-
κεισε τὴν κεφαλὴν καὶ ἔσυρε τὰ δύο του πιστόλια.

— Δὲν σκοτώνω κἀνένα σας. Κτυπάτε, δολοφόνοι.
Κτυπάτε, δολοφόνοι τῆς πατρίδος. Κτυπάτε ! Θηρία !
Ζήτω ἡ πατρίς !

Τὰ πιστόλια πίπτουν τῶν χειρῶν του.

Ὑποχωρεῖ δύο βήματα, ὅτε ἠκούσθη ἡ φωνὴ τοῦ Χρυ-
σοδέργη :

— Πῦρ, στρατιῶται, πῦρ. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς.

— Πατρίς

Σφαῖρα ἐβούλωσε τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τρεῖς ἄλλαι
τοῦ διетρύπησαν τὸ στήθος.

Ὁ Λεωτσάκος ἐσπάραξε, ἐκλονίσθη πρὸς στιγμὴν, ἔστη
ὄρθιος, ἐβρυχήθη καὶ ἔπεσε.

Ἄγριος καὶ μανιώδης ὁ Τσίρος πλησιάζει, σύρει τὸ
πτῶμα τοῦ Λεωτσάκου ἐκ τῆς κόμης καὶ κλοτσποκατεῖ
τὸ στήθος αὐτοῦ, ἐνῷ οἱ στρατιῶται ἀπεγύμνονον τοὺς
νεκρούς.

Λυσῶν ὁ Χρυσοδέργης διατάττει ν' ἀποκάψουν τὰς
κεφαλὰς τῶν τριῶν ἡρώων.

— Πρέπει, ἔλεγε, νὰ πάγω τὰ κεφάλια των πεσκέσι
τῆς βασιλισσας στὴν Ἀθῆνα.

Ἦ θηριώδης διαταγὴ ἀνεστάλη ὑπὸ τοῦ Τσίρου.

Ὁ Χρυσοδέργης τότε ἀπέκοψε τὴν ζώνην τοῦ Λεωτσά-
κου καὶ ἔλαβε τὴν μπαλάσκα του τὴν ὅποιαν θριαμβευτι-
κῶς ἐκρέμασε παρὰ τὴν ἰδικήν του.

Εἶτα τῇ διαταγῇ αὐτοῦ οἱ στρατιῶται ἔσυρον ἐκ τῶν
ποδῶν τοὺς νεκρούς μέχρι τῆς παρακλίας, τῶν ὁποίων εἰ-